

ಅವಳನ್ನ ಹಾದು ಹೋಯಿತು. ಚಾಲಕ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇಣಕೆ 'ಸಾಲಿ... ಮನೆಕಾ ಕ್ಕು?' ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆಯಿಟ್ಟು. ಆತ ಬ್ರೇಕು ಹಾಕಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ ಹಲಸು ತಂಬಿದ್ದ ಲಾರಿಯ ಲೋಡಿನಿಂದ ಹಲಸೊಂದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು!

ತನ್ನ ಫಲಿಸದ ಅತ್ಯಹ್ಯತ್ವೆಯತ್ತ, ಚಾಲಕನ ಕೋಪದ ಬೊಬ್ಬೆ, ಹಲಸು ರಸ್ತೆಗೆ ಬಿಡ್ಡದ್ದು ಇವುಗಳ್ಲಿ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತ ಲೇ ರುದ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಉರುಳತ್ತ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ರಸ್ತೆಯ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಲುಗಡೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹಲಗಿನ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ರುದ್ರಿ ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಲಾರಿಯವ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಗೂಳಿಯ ಅಭರಣದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನೇನೂ ಹಿಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಲಸು ಇನ್ನು ತನ್ನದೇ! ತನಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ತಿನ್ನಲು ಹಲಸು!...

ರುದ್ರಿ ಸಂತಃದಿಂದ ಹೋಗಿ ಹಲಸನ್ನ ಎತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದಳು. ಸುಮಾರು ಇತ್ತುತ್ತು ಕೇಜಿ ಇರಬಹುದೇನೋ... ಬಿದ್ದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಒಡೆದು ಬಾಯಿ ಬೇರೆ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಕೆಗೆ ಅದನ್ನು ನೆಲದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕವ್ಯಪಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಬೇರೆ ವಾಹನಗಳ ಚಕ್ರದಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅಪ್ಪಬ್ಜಿಯಾಗಂಡೆ ತೆಗ್ಗಿಸಿದಳು.

ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು? ಇದನ್ನು ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಒಯ್ಯಬುದು ಹೇಗೆ! ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬೇರೆ. ಗುಡಿಸಲೂ ಹಕ್ಕಿರದಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಎತ್ತಿ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟರೆ ಈ ಯಮಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡೆದೇನು ಎಂದಿತು ಮನಸ್ಸು. ಎತ್ತಿಡಲು ಇಲ್ಲಿ